

Bibliaóra 2021. október 8.

Kezdő ének: 135. zsoltár – *Áldjátok az Úr nevét, akik neki szolgáltak...*

Imádság:

Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy ma is összetereltél minket igéd köré, hiszen szükségünk van a lelki táplálékra, útmutatásra. Elég baj az, hogy sokszor csak utólag jövünk rá: Téged elfelejtettünk megszólítani, tanácsodat kérni, így igéd nem világított mécsesként ösvényünkre. Pedig Te tudsz megőrizni a veszélyes utaktól, az önteltségtől, felfuvalkodástól, attól, hogy önállósítsuk magunkat Tőled. Erre bizony erős hajlamunk van. De köszönjük, hogy vigyázol ránk, oltalmazol, és ha hagysz is bukdácsolni, de nem engedsz elveszni. Ha ilyen állapotban lennénk most is, emelj fel, állíts talpra és erősíts meg a hűség és Rád figyelő életre. Kérünk tehát, hogy jelenléteddel, igéd üzenetével ajándékozz meg minket, az Úr Jézus Krisztusért. *Ámen*

Ószövetségi igeszakasz: Ezékiel 29 – Jövendölés Egyiptom lehanyatlásáról

1 A tizedik esztendőben, a tizedik hónap tizenkettedikén így szólt hozzám az Úr igéje: **2** Emberfia! Fordulj a fáraónak, Egyiptom királyának az irányába, és prófétálj ellene és Egyiptom ellen! **3** Szólj, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az Úr: Én ellened fordulok, te, fáraó, Egyiptom királya, te, nagy szörnyeteg, aki a Nílus ágai között heverészel, és ezt mondod: Enyém a Nílus, én magam alkottam! **4** Horgokat akasztok az álladba, pikkelypáncéldhoz ragasztom a Nílusod halait, aztán kirántalak a Nílusodból a Nílusod halaival együtt, amelyek pikkelypáncéldhoz ragadtak. **5** Kidoblak a pusztába a Nílusod halaival együtt, a nyílt mezőre esel. Nem szednek föl és nem temetnek el, a föld vadjainak és az ég madarainak adlak eledelül. **6** Majd megtudja Egyiptom minden lakója, hogy én vagyok az Úr. Mert olyan támasz voltál Izráel házának, mint a nád: **7** Ha kézbe fogtak, összetörtél, és végighasítottad vállukat, ha rád támaszkodtak, összeroppantál, és megrogyasztottad derekukat. **8** Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Íme, fegyvert hozok ellened, és kiirtok belőled embert és állatot. **9** Egyiptom földje pusztaság és romhalmaz lesz, mivel azt mondta: Enyém a Nílus, én magam alkottam! Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! **10** Ezért én ellened fordulok és a Nílus ellen. Egyiptom földjét romhalmazzá, csupa rommá teszem Migdóltól Szevéniég, Etiópia határáig. **11** Nem jár arra ember, állat sem jár arra; lakatlan lesz negyven évig. **12** Egyiptom földjét pusztasággá teszem az elpusztult országok sorában. Városai a romvárosok sorába kerülnek, pusztán maradnak negyven évig. Az egyiptomiakat pedig szétszélesztem a népek közé, és elszórom őket az országokba! **13** De ezt mondja az én Uram, az Úr: Negyven év múlva összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak. **14** Jóra fordítom Egyiptom sorsát; visszahozom őket Patrósztól földjére, eredeti hazájukba, és ott alávetett királyság lesznek. **15** Alávetettebb lesz, mint más királyságok, nem tud többé a népek fölé emelkedni. Erőtlenné teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken. **16** Nem ő lesz többé Izráel házának a bizodalma, nem emlékeztet arra a bűnre, hogy hozzá fordultak. Akkor majd megtudják, hogy én, az Úr vagyok az Úr! **17** A huszonhetedik évben, az első hónap első napján így szólt hozzám az Úr igéje: **18** Emberfia! Nebukadneccar, Babilónia királya nehéz munkát végeztetett haderejével Tírusszal szemben. Mindenkinék belekopszodott a feje, és feltört a válla, mégsem lett meg a jutalma sem neki, sem haderejének azért a munkáért, amelyet Tírusszal szemben végeztek. **19** Azért ezt mondja az

én Uram, az Úr: Íme, én Nebukadneccarnak, Babilónia királyának adom Egyiptomot. Elveszi kincseit, zsákmányt ejt, és prédát szerez. Ez lesz a jutalma haderejének [20](#) azért a munkáért, amelyet végzett: neki adom Egyiptomot, mert nekem szolgált vele – így szól az én Uram, az Úr. [21](#) Azon a napon újra megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Kedves Testvéreim!

A környező népek elleni próféciaik sorában (4 fejezetben) Egyiptom és a fáraó ellen hangzik el most az ítélet. Izráel és Egyiptom kapcsolatáról elmondhatjuk, hogy Egyiptomból hozta ki Isten a népét. Salamon politikai házassága révén volt a „legjobb” ez a kapcsolat, később már a háborúk során a fáraók politikai érdeke sok kár okozott Izraelnek, lázadásra tudott Egyiptom biztatni, de segítségére hiába számítottak, támaszt nem találtak benne. Nem is találhattak, hiszen azt másutt kell keresni. Egyiptom éppen hogy elvonta őket Istentől.

A fáraó istenként tekint magára, elbizakodottságában magának tulajdonítja mindazt, ami Isten műve. Itt ezt az akkor legyőzhetetlennek tartott nílusi krokodil képe fejezi ki: *„nagy szörnyeteg, aki a Nílus ágai között heverészel, és ezt mondod: Enyém a Nílus, én magam alkottam!”* Isten pedig ellene fordul, és megmutatja, hogy Ő a hatalmasabb. A krokodilt kirántja életteréből és pusztulásra adja, úgy hogy *„Kidoblak a pusztába a Nílusod halaival együtt, a nyílt mezőre esel. Nem szednek föl és nem temetnek el, a föld vadjainak és az ég madarainak adlak eledelül.”* Ilyen sorsra jut a fáraó, aki az örökkévalóság biztosítása érdekében piramist épített magának nyughelyül – ez a legpusztítóbb ítélet a számára.

Az ítélet oka pedig nemcsak Isten elleni vétke, hanem viszonyulása a választott néphez. Kihasználta, félrevezette, becsapta, kiszolgáltatta őket. Támasz helyett a kárára volt. Jön az ellenség, és az ítélet, rommá lesz és szétszóratik a népek közé. Azonban a Tírusszal érő ítélettel ellentétben ez nem jelent teljes pusztulást és reménytelenséget. Isten megszabja, mennyi ideig tart majd az ítélet: negyven esztendő. *„Negyven év múlva összegyűjtöm... jóra fordítom sorsát... kicsivé teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken.”* Vagyis lesz új kezdet, amely már egy egészen más helyzetet is jelent. Az ítéletben Isten megtisztítja Egyiptomot attól, ami rosszra vitte, olyan helyzetbe kerül, hogy *nem lesz többé Izráel házána a bizodalma*. Nem jelent már kísértést az Úr népe számára.

Ugyanis a tizenhét évvel később hangzó újabb prófécia arról szól, hogy Nebukadneccar Tírusszal szemben nem tudott győzedelmeskedni, a falvakat igen, de a tengeri erődöt nem tudta bevenni, minden erőfeszítése ellenére sem. Végezte a munkát (Isten megbízásából), mégsem lett jutalma, a zsákmányszerzés elmaradt. Ezért Isten neki adja Egyiptomot. Babilónia lesz az, aki leveri, kifosztja, ez lesz az Istentől kapott bére szolgálataért. *„Azon a napon újra megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!”* Mindezek az események Isten terve szerint történnek, aki ezt megújuló népe javára

fordítja, és véget vet a próféta korlátozottságnak is, már nyíltan szólhat, bántástól való félelem nélkül, mert Isten nyilvánvalóvá teszi népe előtt, hogy Ő az Úr.

Újszövetségi igeszakasz: Kol 4,2-6

2 Az imádkozásban és a hálaadásban legyetek kitartóak és éberek! 3 Imádkozzatok egyúttal értünk is, hogy Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk Krisztus titkát – amely miatt most fogoly is vagyok –, 4 hogy azt úgy hirdethessem, amint szólnom kell róla. 5 Bölcsen viselkedjete a kívülállók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel. 6 Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.

Kedves Testvéreim!

Bíztatások sora következik így a levél végén. Elsősorban az imádkozással kapcsolatban, hiszen a hívő ember életének elengedhetetlen része ez az Úr Jézussal való közösség. Ahogyan emlegetik sokszor, az imádság a hit lélegzetvétele. Nem kérdés, hogy kell-e imádkozni, szükség van-e rá. De az a feladat, hogy az imádkozásban legyenek/legyünk kitartóak. Ugyanis az imádság kemény munka, és olykor nagyon kimerítő. Szokták azt is mondani, hogy térdmunka.

A hálaadásban ugyanúgy szükséges a kitartás, hiszen olyan gyarló az emberi emlékezet, olyan hamar felejtünk, olyan könnyen vagyunk hálátlanok. A hálaadás is egy formája az imádságnak, csak sokszor a panaszok, kérések, könyörgések mellett háttérbe szorul. A rendszeres, intenzív imádkozásnak sok ellensége van, még bennünk is, hiszen olyan könnyen tudunk lazítani, ellustulni, lemondani, feladni, abbahagyni... Ezért is megszívlelendő ez az intés. A kitartáshoz éberség is járuljon, mert akkor tudjuk észrevenni a veszélyt, kísértést, mindazt, ami az imaéletünket támadja és próbálja gyengíteni. Valljuk meg bűnbánattal minden e téren elkövetett mulasztásunkat, lustaságunkat vagy bágyadtságunkat.

„Imádkozzatok egyúttal értünk is” – kéri az apostol, és megszegyenítő ránk nézve, akik annyit foglalkozunk magunkkal, hogy ő csak itt a végén említi ezt, szerényen, eddig nem terhelte a gyülekezetet semmiféle személyes problémával. De most sem ilyesmiről ír. Rögtön ki is derül a folytatásból: *„hogy Isten nyissa meg előttünk az ige ajtaját, hogy szólhassuk Krisztus titkát”*. Maga és szolgatársai számára kéri a vezetést, a Szentlélek jelenlétét, szolgálatuk eredményességét az Isten dicsőségére. Most is Jézus Krisztusra összpontosít, a Krisztus titkának hirdetése a cél. A szolgálatot ő is állandó közdelem közepette végzi, s itt derül ki, hogy pillanatnyilag fogságban van: *„amely miatt most fogoly is vagyok”*. Mert nem könnyen nyílik az ige előtt a szívek ajtaja, sokkal több az elutasítás, ellenségeskedés, és ez azokon csattan, akik a tolmács feladatára vállalkoztak.

De nem arra vonatkozik az imakérés, hogy kiszabaduljanak, hogy elkerüljék a veszélyt, vagy valami ehhez hasonlóért imádkozzanak velük kapcsolatban. Hanem, *„hogy azt úgy hirdethessem, amint szólnom kell róla.”* Az Úrtól kapott szolgálaton van a hangsúly, amely által minél többekhez eljuthat az evangélium, az üdvösség üzenete.

„Bölcsen viselkedjétek a kívülállók iránt, a kedvező alkalmakat jól használjátok fel.” Ez egy sürgető intelem, amely a gyülekezeten kívüliekre nézve a bölcsességre helyezi a hangsúlyt. Bizony, mert a cél, megnyerni őket az Úr Jézus számára, és ehhez kell egyrészt a bölcsesség, a bölcs magatartás irányukba. Másrészt pedig az Istentől elkészített alkalmak felismerése, hogy azok kárba ne vesszenek. Mert az idő, amit elmulasztunk, elveszik és kár érte. Bizony mennyi időt, lehetőséget veszítettünk már el gyámoltalan, félnk vagy balga magatartásunk miatt, vagy meggondolatlan viselkedésünkkel elkaszáltuk az elkészített lehetőséget. Fontosak nekünk egyáltalán a kívülállók, azok, akik még a Krisztus titkát nem ismerik?

Erre a helyes magatartásra segíthet el a további intelem. Hiszen a bölcs viselkedés leginkább a megfelelő beszédben nyilvánul meg. Milyen legyen hát a másikat Krisztusnak megnyerő beszéd? *„Beszédeitek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni”*. Kedves. Nem hízelgő, nem mézes-mázos vagy simulékony, de szívből és szeretetből jövő. Aminek jó íze, élet íze van. Szóval fűszerezett – nem borssal, paprikával, epével stb... Ha arra gondolunk, hogy a só tisztít, ízesít, tartósít, akkor ez egy nagyon sokat mondó hasonlat a megnyerő beszédre, amely az evangélium üzenetével szólítja meg a másikat. S miután a beszédünkkel vétkezünk a legtöbbet, a nyelvünket tudjuk a legkevésbé megzabolázni, ezért is nagyon fontos meglátnunk, hogy mivel a szív teljességéből szól a száj, a szívünk tisztaságára kell ügyelnünk. Kérjük az ének szavaival:

*Új szívet adj, Uram, énnekem, új szívet adj, én Istenem,
amely csupán csak Teérted ég, s Véled jár szüntelen, csak Véled szüntelen.
Nyájas, vidám, szelíd, jó szívet, mely Jézusom, Te lakhelyed.
Hol egyedül a Te hangod szól, mely Véled van tele, csak Véled van tele. **Ámen***

Imádság:

Igen, Úr Jézus, a szívünk megújulásáért kérünk, hiszen enélkül nem tudunk Neked tetsző, Rád hitelesen mutató életet élve szolgálni, sem kitartók maradni az imádkozásban, de bölcsen viselkedni sem. Csak ha ott bennünk történik döntő változás, kezded és Lelked nyomán. Bocsásd meg, hogy a kitartásban nem vagyunk állhatatosak, de ha mégis, akkor pedig a saját erőlködésünk, akarásunk érvényesül, nem a Te irányításod. Taníts imádkozni a misszióért, imádságban hordozni azok életét, szolgálatát, aki közöttünk, vagy bárhol a világban az evangélium titkát hirdetik és az üdvösség üzenetét adják át. Add, hogy szolgálatukat erőd és áldásod kísérje, aminek nyomán sokan megismernek Téged és jutnak élő hitre. Köszönjük azokat, akik nekünk is közvetítették szereteted titkát. Áldd meg őket, illetve ha már Nálad vannak, legyen áldott az emlékükhöz közöttünk. **Ámen**

Mi Atyánk...

Áldás...

Záró ének: 475. dicséret – *Imádkozzatok és buzgón kérjétek...*